

מסורת הש"ס

- (א) [מסכתין] טו.
- (ב) [מסכתין כד:] (ג) [שם].
- (ד) [מסכת מנחות טז:] [שם].
- (ה) [מסכתין כג:] [שם].
- (ו) [מסכתין כג:] [שם].
- (ז) [מסכתין כג:] [שם].
- (ח) [מסכתין כג:] [שם].
- (ט) [מסכתין כג:] [שם].
- (י) [מסכתין כג:] [שם].
- (יא) [מסכתין כג:] [שם].
- (יב) [מסכתין כג:] [שם].
- (יג) [מסכתין כג:] [שם].
- (יד) [מסכתין כג:] [שם].
- (טו) [מסכתין כג:] [שם].
- (טז) [מסכתין כג:] [שם].
- (יז) [מסכתין כג:] [שם].
- (יח) [מסכתין כג:] [שם].
- (יט) [מסכתין כג:] [שם].
- (כ) [מסכתין כג:] [שם].
- (כא) [מסכתין כג:] [שם].
- (כב) [מסכתין כג:] [שם].
- (כג) [מסכתין כג:] [שם].
- (כד) [מסכתין כג:] [שם].
- (כה) [מסכתין כג:] [שם].
- (כו) [מסכתין כג:] [שם].
- (כז) [מסכתין כג:] [שם].
- (כח) [מסכתין כג:] [שם].
- (כט) [מסכתין כג:] [שם].
- (ל) [מסכתין כג:] [שם].

גילוי הש"ס

רש"י ר"ה ט"ו הרי"א
 וכו' כ"ה כ"ה ר"ה
 לרעה [מסכתין כג:]
 מ"ה כ"ה מ"ה כ"ה
 ר"ה כ"ה מ"ה כ"ה
 ר"ה כ"ה מ"ה כ"ה
 ר"ה כ"ה מ"ה כ"ה
 ר"ה כ"ה מ"ה כ"ה

הגהות הב"ח

- (א) גם' מסוס הבערה לא
- ליחייב דהא: (ב) ר"ה
- ד"ה ר"ה וכו' אה"ה: ר"ה
- למחר לר"ה הבערה לא
- ליחייב הא"ל דהו' לא
- לרעה כדכ"ה כדכ"ה
- וכו' א"ל ע"ה ר"ה
- דכ"ה ר"ה וכו' ד"ה
- וכו' ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (ב) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (ג) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (ד) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (ה) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (ו) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (ז) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (ח) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (ט) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (י) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (יא) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (יב) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (יג) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (יד) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (טו) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (טז) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (יז) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (יח) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (יט) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (כ) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (כא) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (כב) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (כג) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (כד) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (כה) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (כו) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (כז) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (כח) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (כט) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה
- (ל) ר"ה ר"ה וכו' ר"ה

מוסף רש"י

משום הבערה. על
 לנר. הבערה מלמטה
 עלמטה וישלם מלמטה
 לעמטה [מסכתין כג:]
 הבערה של נבילה. לוקה
 על חילתו משום נבילה
 [שם]. שריש על אכילתו.
 אינן על אכילתו כשר חלל.
 וישלם על שו"ה. משום
 הבערה ד"ה ומשום כיוול
 ד"ה ומשום מנעל כשר
 חלל אכילתו חלל [שם].
 דאיתיה בשאילה. לחם

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות כב.

כב.

עין משפט
נר מצוה

- קו א מ"י פ"ו מלכות
- ר"ה חלל ע סג
- עין עט:
- ק"ב ב ג מ"י פ"ו מלכות
- יטו מלכות ה"ה:
- ק"ב ד מ"י פ"ו מלכות
- עומדת לרעה ה"ה:
- סג ל"ה ע"ה:
- ק"ה ה מ"י פ"ו מלכות
- ע"ה מלכות ה"ה:
- ק"א ו מ"י פ"ו מלכות
- ה"ה ע"ה:
- ק"ב ז מ"י פ"ו מלכות
- ע"ה מלכות ה"ה:
- ק"ג ח מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ד ט מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב י מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב יא מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב יב מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב יג מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב יד מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב יה מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב יז מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב יח מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב יט מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב כ מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב כא מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב כב מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב כג מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב כד מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב כה מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב כו מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב כז מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב כח מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב כט מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:
- ק"ב ל מ"י פ"ו מלכות
- מלכות ה"ה:

אלא הבא במאי עסקינן שבישלו בעצי הקדש. ואם תאמר לילקי משום הודל כמעלה באזהרה וי"ל דלא תשיב אלא ללא דאיתנהו כפחות משהו פרוטה:

מתקף ה' רב אושעיא וליחשוב גמי משום זורע בנח"ל איתן.

קשה להשגח (וי) פריך טובא (ו) ופונדון (ל)ל משני מידי זרין לומר (ס) דע"כ דמנא מנא זשייר ועליל קאלמר אלא תני מנא שמונה וזת אמת מנא זשייר ואומר הר"ם * דלא דמי לעיל דקמני שמונה ומני י"ט צמד ואם איתא דליכא מו מלקות משום י"ט היה לו למנותן כשמים אבל הכא יכול להיות דלא ליירי מנא למיחשב כל בני גווי זורע צמח איתן ומזק את השם: **אמר** ר' יהוה דאמר ר' יצחק אהרש בין בחול בין ביי"ט. וקשה דלכמי ליתא בלאו וכן דפריך פ"ג דשבויות (דף כה. ו) וס' גבי שלא אוכל נבילה ושמונה דפרין מי איתא בלאו וכן ואלו י"ל דמשכחת לה בהן כגון עפר תימות לית בה מיזבא מ"ה המורה באומה מרישה:

שהרי גוף אחד (ו) ועשאו הכתוב ב' גופים. הקונטרס פירש כגדסמו ור"מ פירש צענין אחר כמין חומר דכמיז ביה כצני וכאלו שהם ב' מינין וזוה הפירוט מיושב הא דלמרי צבכרות (דף ג.) תלמא צני ואלו כמיזי זו חד לדכרז יצחק וחד לכדרי' (ו)יהושע) ופירוש הקונטרס לא תפרש למילתייהו והשתא ינחא (ו) הא דכרי יצחק ורבי' (ו)יהושע דככא (ו):

המנהיג בשור פסולי' הטוקדשים יצוקה. ודוקא לא משום השור משוי גופו חלל כלא המשכה אין לוקה בהנהגה דלא לא כן לעולם לא יוכלו להנהיג שור פסולי' המוקדשים ממקום אחר (ו) הא

ועומד מחר סיני הוא א"ל כגון דאמר שבועה שלא אחרוש בין בחול בין ביו"ט דמנו דחלה עליה שבועה בחול חלה עליה גמי ביו"ט * מידי דאיתיה בשאילה לא קתני ולא (ו)הרי הקדש בכבוד והרי נזיר בנוזר שמשון נזיר שמשון בר איטמיי למתים הוא אלא האי תנא איסור כולל לית ליה אמר רבי הושעיא * המרביע שור פסולי' המוקדשים לוקה שנים אמר רבי יצחק * המנהיג בשור פסולי' המוקדשים לוקה שהרי גוף אחד הוא ועשאו הכתוב כשני גופים: **בתני'** ככמה מלקין אותו ארבעים חסר אחת שנא' * במספר ארבעים מגין * שהוא * סמך ל' ארבעים * ר' יהודה אומר ארבעים שלימות הוא לוקה והיכן הוא לוקה את היתירה בין כתפיו * אין אומדן אותו אלא במכות ראויות להשתלש אמדוהו לקבל ארבעים ולוקה מקצת ואמרו

המוקדשין. שגפדה אפילו על מינו לוקה שהרי גוף אחד (ו) ועשאו הכתוב שני גופין דמורת חולין ומורת קדשים יש עליו מורת חולין שמונת באכילה מחוק לפמה אהל מועד כאילו לא הוקדש מעולם ומורת קדשים כפסרי [וכא] י' עין ככל אות נפסק תוכה ואלתה כשר (וכדריס י'ן) כמה הכתוב מדבר אם כדכר תאוה הרי כנר אמור כי יריכוי ה' אלהיך את גבולך וגו' כי תאוה נפסק וגו' אם כדכר לוקה הרי כנר אמור כי אם במקום וגו' שם מעלה וגו' הא אין הכתוב מדבר אלא בפסולי' המוקדשין שנפדו מונח ולא גיזה דאסור

המקדשין הם שני גופין. ולא שמעתי ראייה דחולין וקדשים כלאים זה זוה ודבר תימה הוא: **בתני'** שנאמר כמספר ארבעים. שהוא כוסס את הארבעים כדמפרש גמ' דמדלא כתיב יכנו ארבעים כמספר אלא כמספר ארבעים יכנו שמעינן דהכי קאלמר מינן הסוסים הארבעים חשבון המשלים כסוס של ארבעים שגורס לקרות אחרי ארבעים והיינו שלשים ותשע: **ראויות להשגח**. כגמרא מפרש:

המקדשין. שגפדה אפילו על מינו לוקה שהרי גוף אחד (ו) ועשאו הכתוב שני גופין דמורת חולין ומורת קדשים יש עליו מורת חולין שמונת באכילה מחוק לפמה אהל מועד כאילו לא הוקדש מעולם ומורת קדשים כפסרי [וכא] י' עין ככל אות נפסק תוכה ואלתה כשר (וכדריס י'ן) כמה הכתוב מדבר אם כדכר תאוה הרי כנר אמור כי יריכוי ה' אלהיך את גבולך וגו' כי תאוה נפסק וגו' אם כדכר לוקה הרי כנר אמור כי אם במקום וגו' שם מעלה וגו' הא אין הכתוב מדבר אלא בפסולי' המוקדשין שנפדו מונח ולא גיזה דאסור

המקדשין הם שני גופין. ולא שמעתי ראייה דחולין וקדשים כלאים זה זוה ודבר תימה הוא: **בתני'** שנאמר כמספר ארבעים. שהוא כוסס את הארבעים כדמפרש גמ' דמדלא כתיב יכנו ארבעים כמספר אלא כמספר ארבעים יכנו שמעינן דהכי קאלמר מינן הסוסים הארבעים חשבון המשלים כסוס של ארבעים שגורס לקרות אחרי ארבעים והיינו שלשים ותשע: **ראויות להשגח**. כגמרא מפרש:

המקדשין. שגפדה אפילו על מינו לוקה שהרי גוף אחד (ו) ועשאו הכתוב שני גופין דמורת חולין ומורת קדשים יש עליו מורת חולין שמונת באכילה מחוק לפמה אהל מועד כאילו לא הוקדש מעולם ומורת קדשים כפסרי [וכא] י' עין ככל אות נפסק תוכה ואלתה כשר (וכדריס י'ן) כמה הכתוב מדבר אם כדכר תאוה הרי כנר אמור כי יריכוי ה' אלהיך את גבולך וגו' כי תאוה נפסק וגו' אם כדכר לוקה הרי כנר אמור כי אם במקום וגו' שם מעלה וגו' הא אין הכתוב מדבר אלא בפסולי' המוקדשין שנפדו מונח ולא גיזה דאסור

המקדשין הם שני גופין. ולא שמעתי ראייה דחולין וקדשים כלאים זה זוה ודבר תימה הוא: **בתני'** שנאמר כמספר ארבעים. שהוא כוסס את הארבעים כדמפרש גמ' דמדלא כתיב יכנו ארבעים כמספר אלא כמספר ארבעים יכנו שמעינן דהכי קאלמר מינן הסוסים הארבעים חשבון המשלים כסוס של ארבעים שגורס לקרות אחרי ארבעים והיינו שלשים ותשע: **ראויות להשגח**. כגמרא מפרש:

המקדשין. שגפדה אפילו על מינו לוקה שהרי גוף אחד (ו) ועשאו הכתוב שני גופין דמורת חולין ומורת קדשים יש עליו מורת חולין שמונת באכילה מחוק לפמה אהל מועד כאילו לא הוקדש מעולם ומורת קדשים כפסרי [וכא] י' עין ככל אות נפסק תוכה ואלתה כשר (וכדריס י'ן) כמה הכתוב מדבר אם כדכר תאוה הרי כנר אמור כי יריכוי ה' אלהיך את גבולך וגו' כי תאוה נפסק וגו' אם כדכר לוקה הרי כנר אמור כי אם במקום וגו' שם מעלה וגו' הא אין הכתוב מדבר אלא בפסולי' המוקדשין שנפדו מונח ולא גיזה דאסור

המקדשין הם שני גופין. ולא שמעתי ראייה דחולין וקדשים כלאים זה זוה ודבר תימה הוא: **בתני'** שנאמר כמספר ארבעים. שהוא כוסס את הארבעים כדמפרש גמ' דמדלא כתיב יכנו ארבעים כמספר אלא כמספר ארבעים יכנו שמעינן דהכי קאלמר מינן הסוסים הארבעים חשבון המשלים כסוס של ארבעים שגורס לקרות אחרי ארבעים והיינו שלשים ותשע: **ראויות להשגח**. כגמרא מפרש:

המקדשין. שגפדה אפילו על מינו לוקה שהרי גוף אחד (ו) ועשאו הכתוב שני גופין דמורת חולין ומורת קדשים יש עליו מורת חולין שמונת באכילה מחוק לפמה אהל מועד כאילו לא הוקדש מעולם ומורת קדשים כפסרי [וכא] י' עין ככל אות נפסק תוכה ואלתה כשר (וכדריס י'ן) כמה הכתוב מדבר אם כדכר תאוה הרי כנר אמור כי יריכוי ה' אלהיך את גבולך וגו' כי תאוה נפסק וגו' אם כדכר לוקה הרי כנר אמור כי אם במקום וגו' שם מעלה וגו' הא אין הכתוב מדבר אלא בפסולי' המוקדשין שנפדו מונח ולא גיזה דאסור

המקדשין הם שני גופין. ולא שמעתי ראייה דחולין וקדשים כלאים זה זוה ודבר תימה הוא: **בתני'** שנאמר כמספר ארבעים. שהוא כוסס את הארבעים כדמפרש גמ' דמדלא כתיב יכנו ארבעים כמספר אלא כמספר ארבעים יכנו שמעינן דהכי קאלמר מינן הסוסים הארבעים חשבון המשלים כסוס של ארבעים שגורס לקרות אחרי ארבעים והיינו שלשים ותשע: **ראויות להשגח**. כגמרא מפרש: